

Schola autem, est Conuentus vnus Praeceptoris, & vnus vel pluriū discipulorum, in loco certo certisque diei horis, auctoritate vel publica vel priuata, sic constitutus, vt adoleſcentes ibi instituuntur in bonis moribus, linguarumque & artium, quae cuiusuis aetati prouectibusque conueniunt, cultura, antequam pergant ad Academias, vt viles illi tandem fiant & sibi & rei communi, quam diu viuunt. Vnde facile intellectu est, vocem Scholaſticus omne id ſignificare, quod quacunque ratione ad ſcholam pertinet.

Ex quo adeo efficitur, Diſputationem ſcholaſticam eſſe illud genus exercitamentorum, quo Praeceptor in omnibus iis, quae docentur diſcunturque, pro circumſtantiarum ratione, vel inſtruit ſuos quaerendo reſpondendoque, vel ſuos patitur Iuuenes amicam inſtituere, de hoc illoue argumento, ipſis non ignoto nec inuili, collationem ſententiarum, ſeu colloquium, ſe quidem moderante ingenia, vt tum haec exerceantur in uſu rationis & ſermonis, ſiue latinus ille ſit, ſiue alius, modo colloquentibus ſatis notus, tum, vt veritas eorum, quae percepta ſunt auribus, aut lecta oculis, confirmetur, eiectis erroribus.

Igitur, his ita conſtitutis, nec belli imaginem habere diſputatio debet, & eſſe ab omni rixoſa contentione prorſus alieniſſima. Pacem enim requirit iſthaec exercitatio, ac moderatiōem affectuum, nec aliud vllum ſtudium, niſi veritatis, cuius quippe res potiſſimum agitur, non autem gloriolae inanis, aut parum fructuoſae victoriae, inſiceta perſuaſio. Vnde nec dedecori eſſe pot-eſt reſpondenti, ſicubi victum ſerationibus accuratis ſentiat, mentis aberrationem a vero profiteri; nec alteram partem decet, aut odio quodam, aut iactationis impetu, inconfiderate efferri, & refragari ſine conſilio velle iis, quae, ſic habere ſe, conſcium ſibi nouit animum eſſe.

Vti autem, pro diuerſitate vel argumentorum, vel circumſtantia-